

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **Z. V.**, zastoupené JUDr. L. Š., advokátkou se sídlem M. 108, O.-S. O., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.4.2014 č.j. MPSV-UM/3835/14/4S-MSK, **o doplatku na bydlení**

t a k t o:

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

III. Odměna advokátky **JUDr. L. Š.** se určuje částkou **4.719,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobkyni byl přiznán doplatek na bydlení, s jehož výší žalobkyně nesouhlasí.

[2] Žalobkyně v zákonné lhůtě podala u zdejšího soudu žalobu, ve které uvedla, že příjmy jsou menší, a to při snížení příspěvku na bydlení i z hlediska jejího zdravotního

stavu, kde není možno si vlastními silami příjem zvýšit. Má za to, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávného právního posouzení případu. Navrhla napadené rozhodnutí, včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušit a věc vrátit k novému rozhodnutí a žalovanému uložit povinnost zaplatit jí náhradu nákladů řízení.

[3] K žádosti žalobkyně o ustanovení zástupce jí byl usnesením ze dne 12.1.2015 č.j. 20Ad 37/2014-26 ustanoven advokát Mgr. P. H. a k žádosti žalobkyně ze dne 23.1.2015 byla ustanovená advokátka zproštěna a ustanovena nová advokátka JUDr. L. Š. usnesením ze dne 2.2.2015 č.j. 20Ad 37/2014-32. Dalšímu návrhu o změnu v osobě advokátky nebylo vyhověno usnesením ze dne 5.2.2015 č.j. 20Ad 37/2014-38.

[4] Žalovaný k žalobě uvedl, že žalobkyně podala žádost o doplatek na bydlení, kdy v odůvodněných nákladech bylo zohledněno nájemné za byt, služby za byt, záloha za elektrickou energii a záloha za plyn. Dávka jí byla přiznána ve výši 763,- Kč a žalovaná setrvala na správnosti svého výpočtu a zákonnosti napadeného rozhodnutí a navrhla soudu žalobu zamítnout.

II.

[5] Správní orgán I. stupně, Úřad práce ČR – Krajská pobočka Ostrava, dne 21.2.2014 pod č.j. 154787/2014/OOI rozhodl v souladu s ust. § 33 zákona o pomoci v hmotné nouzi na základě žádosti o dávku – doplatek na bydlení **ze dne 2.12.2013** přiznal dávku doplatek na bydlení ve výši 763,- Kč měsíčně od 1.12.2013.

[6] Žalovaný napadeným rozhodnutím podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 21.2.2014 potvrdil. V odůvodnění uvedl, že výše předmětné dávky se podle § 35 a § 39 zákona o pomoci v hmotné nouzi stanoví jako rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení za posuzovaný měsíc sníženou o příspěvek na bydlení, náležející za předchozí kalendářní měsíc a částkou, o kterou příjem zvýšený o příspěvek na živobytí převyšuje částku živobytí osob považovaných za osoby v hmotné nouzi (4.517,- Kč mínus 2.040,- Kč) mínus (5.711,- Kč plus 1.283,- Kč mínus 5.280,- Kč), což činí 763,- Kč. Účastnice řízení pobírá dávku pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí, je společně posuzována s nezletilým nezaopatřeným synem, pobírá invalidní důchod pro invaliditu I. stupně a je vedena jako uchazečka o zaměstnání. Rozhodným obdobím pro zjištění příjmu je období září až listopad 2013 a v tomto období pobírala invalidní důchod ve výši 5.101,- Kč měsíčně a syn pobíral přídavek na dítě ve výši 610,- Kč měsíčně; celkový příjem rozhodný pro nárok na doplatek na bydlení tak činí 5.711,- Kč. Částka živobytí společně posuzovaných osob je stanovena ve výši 5.280,- Kč, což je výše životního minima odvolatelky 3.140,- Kč a životního minima jejího syna 2.140,- Kč. Odvolatelce za měsíc prosinec 2013 vznikly náklady na bydlení ve výši 4.513,- Kč (záloha za odběr el. energie 550,- Kč, záloha za odběr plynu 1.660,- Kč, nájem 1.795,- Kč a služby 512,- Kč). Odůvodněné náklady na bydlení byly stanoveny částkou 4.517,- Kč. Částka 4.517,- Kč, kterou odvolatelka hradila za náklady na bydlení v měsíci podání žádosti, je částka skutečných nákladů na bydlení a při stanovení výše doplatku se vychází z odůvodněných nákladů na bydlení dle ust. § 34 zákona o pomoci v hmotné nouzi. U odvolatelky jsou zohledněny odůvodněné náklady na bydlení ve výši

skutečných nákladů v částce 4.517,- Kč a po úhradě těchto nákladů odvolatelce zůstala částka na živobytí. Z odvolání je zřejmé, že odvolatelka v následujících měsících měla náklady na bydlení vyšší, ale tato skutečnost se nemohla projevit ve výši odůvodněných nákladů na bydlení a následně ve výši doplatku na bydlení v měsíci prosinci 2013.

III.

[7] Z obsahu správního spisu a příloh předložených žalobkyní bylo zjištěno, že žalobkyně dne 2.12.2013 podala žádost o doplatek na bydlení. Přiložila platební kalendář o zálohách za plyn vystavený dodavatelem ČEZ Prodej, s.r.o. dne 10.12.2013, dle kterého měsíční zálohy se splatností od 30.11.2013 až 31.8.2014 činí 1.660,- Kč. Dále žalobkyně nezpochybnila, viz její odvolání ze dne 8.1.2014 a ze dne 21. 2. 2014, že její výdaje na bydlení činily 512,- za služby, 1.795,- za nájem, 550,- Kč záloha na elektr. energii a 1660,- Kč záloha na plyn, celkem 4.517,- Kč. Příjem byl tvořen invalidním důchodem ve výši 5.101,- Kč měsíčně, přídavkem na dítě ve výši 610,- Kč měsíčně, příspěvkem na živobytí ve výši 1.283,- Kč měsíčně, příspěvkem na bydlení ve výši 2.040,- Kč měsíčně. Tyto částky soud vzal za nezpochybněné, i když ve správním spise nejsou založena rozhodnutí o právě uvedených dávkách či o invalidním důchodu (výše invalidního důchodu byla ověřena ze spis. 38Ad 38/2014), avšak žalobkyně toto nerozporovala, naopak sama v citovaném odvolání tyto údaje potvrdila a tyto částky byly správním orgánem použity pro výpočet, viz „Úvaha správního orgánu k žádosti o DnB“ ze dne 8.1.2014.

[8] U jednání soudu dne 2.9.2015 zástupkyně žalobkyně navrhla, aby bylo posečkáno na předložení dokladů, které si soud dne 25.8.2015 vyžádal.

IV.

[9] Po přezkoumání skutkového a právního stavu v rozsahu ustanovení § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[10] Žalobkyně podala dne 2.12.2013 u Úřadu práce ČR, Krajské pobočky v Ostravě žádost o doplatek na bydlení.

[11] Z předloženého správního spisu, listinných důkazů předložených žalobkyní, z obsahu správního spisu a příloh předložených žalobkyní založených pod spis. zn. 20Ad 38/2014 a jednání soudu není sporné, že žalobkyně v rozhodném období, tj. tří kalendářních měsíců předcházející aktuálnímu kalendářnímu měsíci (měsíci, ve kterém podala žádost), měla stabilní příjem ve výši 5.711,- Kč, který sestává z invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně 5.101,- Kč a pro syna přírůbek na dítě ve výši 610,- Kč. Žalobkyni byl vyplácen příspěvek na bydlení ve výši 2.040,- Kč (viz oznámení o změně výše dávky státní sociální podpory ze dne 12.2.2014 založen ve spise 20Ad 38/2014) a příspěvek na živobytí ve výši 1.283,- Kč. Pokud se týká výdajů na bydlení, ty v úhrnu činily 4.517,- Kč (2.307 + 550 + 1660). Soud s ohledem, že žalobkyně nikterak nebjořila proti výši jejího měsíčního příjmu sestávajícího z invalidního důchodu a přírůbku na dítě, ani proti částkám výdajů za bydlení, ze kterých žalovaná vycházela,

nevyhověla návrhu zástupce žalobkyně o posečkání k předložení dokladů, neboť soud výši příjmu a nákladů za bydlení považuje za nesporné.

[12] Předmětná dávka je upravena zákonem o pomoci v hmotné nouzi č. 111/2006 Sb. Jednoduše řečeno nárok na tuto dávku má vlastník bytu, který jej užívá, nebo jiná osoba, která užívá byt na základě smlouvy, rozhodnutí, nebo jiného právního titulu, jestliže by po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení snižených o příspěvek na bydlení podle jiného právního předpisu byl a) příjem vlastníka bytu nebo jiné osoby, která užívá byt, zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí osob, nebo b) příjem společně posuzovaných osob zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí společně posuzovaných osob. Podmínkou nároku na doplatek na bydlení je získání nároku na příspěvek na živobytí.

[13] S odvoláním na uvedené v odstavcích [7] a [12] tohoto rozsudku lze nárok na doplatek na bydlení a jeho výši zjistit dle následujícího vzorce:

(náklady na bydlení – přísp. na bydlení) – (příjem + přísp. na živobytí – částka živobytí). Výše částky na živobytí vychází z částek existenčního minima (§ 3 zákona č. 110/2006 Sb. o životním a existenčním minimu), která u žalobkyně je dána výší 3.140,- Kč a jejího syna 2.140,- Kč).

Dosazení zjištěných hodnot do uvedeného vzorce:

$(4.517 - 2.040) - (5.711 + 1.283 - 5.280) = 2477 - 1714 = 763,- \text{ Kč}.$

[14] Žalobkyně v žalobě uvedla, že příjmy jsou menší, a to při snížení příspěvku na bydlení i z hlediska zdravotního stavu. Nižší příjmy však sama žádným konkrétním důkazním prostředkem nezpochybnila. Pokud ve věci vedené pod sp. zn. 20Ad 38/2014 předložila listinný důkaz o snížení příspěvku na bydlení z částky 2.040,- Kč na 1.487,- Kč měsíčně, stalo se tak až od 1.1.2014 oznámením ze dne 12.2.2014. Soud však přezkoumával rozhodnutí o nároku ke dni 1.12.2013, a proto muselo být vycházeno z výše příspěvku na bydlení 2.040,- Kč, který jí byl vyplacen v prosinci 2013. Při rozhodování o nároku a výši doplatku na bydlení se vychází z příjmů členů domácnosti k aktuálnímu kalendářnímu měsíci, tj. při podání žádosti měsíc, ve kterém byla žádost o dávku podána (srovnej ust. § 10 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb.). Jestli došlo v následujícím měsíci ke snížení příjmu z důvodu snížení příspěvku na bydlení, nelze toto zohlednit k datu přiznání, to je k 1. dni měsíce, kdy byla žádost podána. Není tedy pochyb, že v době rozhodování o nároku na doplatek na bydlení od 1.12.2013 správní orgán s ohledem na výše uvedené stanovil výši předmětné dávky v souladu s ustanovením § 34 zákona č. 111/2006 Sb.

[15] Krajský soud hodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i zákonnost správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

[16] O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., podle nichž má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl v řízení úspěch a úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu ze zákona.

[17] Ustanovený právní zástupce účtoval odměnu za tři úkony právní služby: převzetí, včetně nahlížení do spisu, porada s klientem dne 17.6.2015 a účast u jednání soudu plus třikrát paušál a daň z přidané hodnoty, když u soudu pod Spr je založeno osvědčení o registraci. Zástupci byla účtovaná náhrada přiznána v částce 4.719,- Kč sestávající ze tří úkonů právní služby (převzetí, porada a účast u jednání soudu) dle § 9 odst. 2, § 7 bod 3, § 11 odst. 1 písm. b) a g) vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění, tj. 3krát 1000,- Kč, celkem **3.000,- Kč**, dále 3krát paušál dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky (3krát 300,- Kč), tj. **900,- Kč**. S ohledem na skutečnost, že advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, byla částka 3.900,- Kč navýšena o 21 % (**819,-**) na celkovou částku 4.719,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu zdejšího soudu ve lhůtě do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Pro úplnost soud jen konstatuje, že ustanovenému zástupci hotové výdaje a odměnu za zastupování platí stát (§ 35 odst. 8 věta první za středníkem).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 2. září 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně